

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/6549 van de rechtbank 's-Gravenhage van
3 december 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 januari 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van :
(hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 december 2007, verzonden op 7 december 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 januari 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De Afdeling overweegt ambtshalve als volgt.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.1.2. De vreemdeling heeft eerder op 6 oktober 2003 een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Deze aanvraag is bij besluit van 29 juni 2004 afgewezen met toepassing van artikel 30, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), omdat Duitsland verantwoordelijk was voor de behandeling van de aanvraag. Dit besluit is met de uitspraak van de Afdeling van 26 januari 2005 in rechte onaantastbaar geworden. De vreemdeling is niet aan Duitsland overgedragen.

Op 3 maart 2005 heeft zij onderhavige aanvraag ingediend. Bij voormeld besluit van 5 januari 2006 heeft de minister deze aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000.

2.1.3. Uit de uitspraken van de Afdeling van 28 april 2005 in zaak nr. 200502127/1 (JV 2005/237) en 23 maart 2006 in zaak nr. 200510194/1 (aangehecht ter voorlichting van partijen) volgt dat geen sprake is van besluiten van gelijke strekking, indien één van beide besluiten niet strekt tot inhoudelijke beoordeling van de aanvraag. Nu de afwijzing die thans voorligt, anders dan het besluit van 29 juni 2004, voortvloeit uit een inhoudelijke beoordeling van de aanvraag, heeft de rechtbank derhalve ten onrechte het in voormelde uitspraak van 6 maart 2008 opgenomen beoordelingskader van toepassing geacht.

2.2. De Afdeling ziet in het vorenstaande evenwel geen aanleiding voor vernietiging van de aangevallen uitspraak, aangezien de rechtbank het besluit van 5 januari 2006, zij het op onjuiste gronden, wel inhoudelijk heeft getoetst.

2.3. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd met verbetering van de gronden waarop deze rust.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. T.M.A. Claessens, leden, in tegenwoordigheid van mr. L.E.M. Wilbers-Taselaar, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

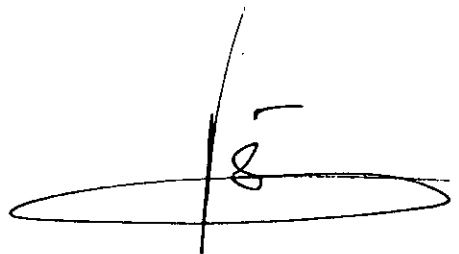
w.g. Wilbers-Taselaar
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 juni 2008

71-553.

Verzonden: 30 juni 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
sector bestuursrecht
vreemdelingenkamer, enkelvoudige kamer

UITSPRAAK
ingevolge artikel 8:77 Algemene wet bestuursrecht

Reg.nr : AWB 06/6549 BEPTDN

Inzake : eiseres, V-nummer , woonplaats
kiezende ten kantore van haar gemachtigde, mr. S. Spans, advocaat
te Utrecht,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. J.W. Berg, ambtenaar ten departemente.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiseres heeft gesteld te zijn geboren op en de Turkse nationaliteit te bezitten. Zij verblijft als vreemdeling in Nederland. Op 3 maart 2005 heeft zij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000. Verweerder heeft op 7 maart 2005 eiseres schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Eiseres heeft haar zienswijze op deze mededeling schriftelijk naar voren gebracht. Bij besluit van 5 januari 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres afgewezen.
2. Bij fax ingekomen op 3 februari 2006 bij het Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, heeft eiseres tegen dit besluit een beroepschrift ingediend bij de rechtbank.
3. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.
4. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 12 november 2007. Eiseres is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. OVERWEGINGEN

1. Op 6 oktober 2003 heeft eiseres een eerste aanvraag om toelating ingediend. Bij besluit van 29 juni 2004 heeft verweerder de aanvraag van eiseres afgewezen, omdat eiseres op grond van de EG-verordening nr. 343/2003 was geclaimd door de Duitse autoriteiten, welke claim op 3 juni 2004 is gehonoreerd. Het terzake ingediende hoger beroep is door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) op 26 januari 2005 ongegrond verklaard. Overdracht van eiseres aan de Duitse autoriteiten heeft echter nimmer plaatsgevonden.

2. Eiseres heeft ter onderbouwing van haar in het huidige geding aan de orde zijnde aanvraag van 3 maart 2005 - voor zover van belang en samengevat - het navolgende aangevoerd.

Eiseres is na haar eerste aanvraag gaan samenwonen met haar partner. Uit die relatie is op een zoon geboren.

Eiseres heeft haar land van herkomst verlaten omdat zij door het leger wordt gezocht. Eiseres wordt beschuldigd van het verspreiden van pamfletten ten behoeve van de PKK. Eiseres is ten onrechte verweten dat zij geen documenten heeft overgelegd. In de eerste procedure heeft zij een identiteitsbewijs overgelegd. Voorts valt niet in te zien hoe eiseres haar paspoort naar Nederland kan laten komen nu zij geen contact meer heeft met haar familie.

In beroep heeft eiseres nog het volgende aangevoerd.

Eiseres heeft aangevoerd dat zij haar asielrelaas niet alleen heeft gebaseerd op verklaringen van derden. Haar relaas wordt ondersteund door diverse rapporten. Voorts heeft eiseres aangevoerd dat zij te vrezen heeft voor eerwraak. Eiseres is een Koerdische alleenstaande vrouw. Gezien de verslechterende mensenrechtensituatie in Turkije loopt zij risico op een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

Eiseres heeft een man en kind hier te lande en meent mede op grond van haar psychische klachten aanspraak te kunnen maken op toelating op grond van klemmende redenen van humanitaire aard.

3. Ingevolge artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden, indien na een afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, die bij de vorige beschikking niet bekend waren en die van zodanige aard zijn dat zij tot een andere beschikking aanleiding kunnen geven. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.

4. Voor het toetsingskader verwijst de rechtbank allereerst naar de vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), die - onder meer - in de uitspraak van 20 april 2007, JV 2007/263 het volgende heeft overwogen.

Indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, moet voorshands worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na de eerdere beslissing zijn voorgevallen of die niet vóór die beslissing konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), behoorden te worden

aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van de eerdere beslissing konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan de eerdere beslissing, en de overwegingen waarop die rust, kan afdoen.

5. De rechtbank is van oordeel dat in het onderhavige geval sprake is van een nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid in de zin van artikel 4:6 Awb. Op is uit de relatie met haar in Nederland wonende partner de zoon van eiseres geboren. Dat is derhalve gebeurd nadat verweerder op 29 juni 2004 de eerste aanvraag om toelating van eiseres had afgewezen. Gelet op artikel 15 van de Verordening EG nr. 343/2003 Dublin II is een dergelijke omstandigheid reden om de asielaanvraag in Nederland te toetsen.

6. De rechtbank overweegt voorts het volgende. Verweerder heeft gelet op het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 het niet overleggen van identiteits- of reisdocumenten aan eiseres kunnen toerekenen en zich op het standpunt mogen stellen dat aldus afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiseres. Verweerder heeft eiseres hierbij kunnen tegenwerpen dat zij haar paspoort niet heeft overgelegd. Eiseres heeft immers verklaard dat zij in het bezit was van een Turks paspoort bij het indienen van haar visumaanvraag bij de Duitse ambassade in Turkije. Voorts heeft eiseres verklaard dat zij haar paspoort in Turkije heeft achtergelaten. De rechtbank neemt tevens in aanmerking dat niet is gebleken dat eiseres pogingen heeft ondernomen om haar paspoort naar Nederland over te laten komen.

7. Blijkens de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS), onder meer de uitspraak van 27 januari 2003 (JV 2003, 103), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling door de rechter slechts terughoudend worden getoetst.

In de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000, hoofdstuk C14/3.3, heeft verweerder als beleid neergelegd dat het relaas in beginsel geloofwaardig wordt bevonden, indien de asielzoeker op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord, het relaas innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat er over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

Indien zich een van de omstandigheden van artikel 31, tweede lid, a tot en met f, Vw 2000 voordoet, doet dit afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas en rust op de asielzoeker een zwaardere bewijslast. Er mogen dan in het relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Ten aanzien van de verklaring van eiseres dat zij te vrezen heeft voor vervolging van de Turkse autoriteiten omdat zij pamfletten voor de PKK zou hebben verspreid overweegt de rechtbank dat eiseres dit niet aannemelijk heeft gemaakt. Eiseres heeft immers verklaard dat zij nooit lid is geweest van een politieke partij dan wel anderszins politiek actief is geweest. Evenmin heeft eiseres op haar gerichte persoonlijke problemen ondervonden van de zijde van de autoriteiten. Van belang is voorts dat eiseres haar verklaringen baseert op verklaringen van derden in casu

haar moeder en een dorpsgenoot. Objectieve gegevens zijn in het geheel niet voorhanden, zodat verweerder in redelijkheid de verklaringen van eisers niet geloofwaardig heeft kunnen achten.

Aan de stelling van eiseres dat zij vanwege de familieband met haar oom vereenzelvigd wordt met de PKK, gaat de rechtbank voorbij, nu eiseres deze stelling eerst ter zitting naar voren heeft gebracht.

Gelet op hierop heeft verweerder het asielrelaas in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten.

Gelet op het vorenoverwogene heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij gegronde vrees voor vervolging als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft.

Eiseres komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000.

8. Gelet op de vorige rechtsoverweging heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat evenmin aannemelijk is gemaakt dat eiseres bij gedwongen terugkeer naar Turkije een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Dat eiseres heeft gesteld dat niet kan worden uitgesloten dat zij risico loopt om in de gevangenis te belanden is onvoldoende om tot een ander oordeel te leiden nu eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat juist zij bij terugkeer in de bijzondere aandacht van de autoriteiten zal staan.

Voorts overweegt de rechtbank ten aanzien van het beroep dat eiseres gezien de verslechterende situatie in Zuid-Oost Turkije heeft gedaan op artikel 3 EVRM gelet ook op het feit dat zij een Koerdische alleenstaande vrouw zou zijn het volgende. Blijkens jurisprudentie van het Europees Hof voor de rechten van de mens zal de vreemdeling in geval van uitzetting naar een land waar sprake is van grootschalige mensenrechtenschendingen jegens een groep waartoe hij behoort, specifieke, hem persoonlijk betreffende feiten of omstandigheden aannemelijk moeten maken, wil artikel 3 EVRM hem bescherming kunnen bieden.

De stelling van eiseres dat zij vanwege familiale problemen te vrezen heeft voor eerwraak heeft verweerder niet hoeven volgen. Eerwraak biedt immers geen aanknopingspunten met één van de gronden van Vluchtelingenverdrag, terwijl volgens het ambtsbericht van het ministerie van Buitenlandse Zaken van 28 januari 2005 eiseres bescherming tegen eerwraak kan zoeken bij de Turkse autoriteiten.

Het beroep dat eiseres in het kader van artikel 3 EVRM heeft gedaan op het arrest van 11 januari 2007 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens gaat naar het oordeel van de rechtbank niet op. In de zaak van gaat het om een betrokkene die behoort tot een onderdrukte minderheid die daarom geen bescherming kon krijgen, terwijl in het geval van Turkse Koerden het enkele behoren tot deze groep geen reden is om vervolging aan te nemen.

Eiseres komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000.

9. Evenmin is gebleken van klemmende redenen van humanitaire aard, die verband houden met de redenen van het vertrek van eiseres uit het land van herkomst.

Daartoe wordt overwogen dat eiseres na het vertrek uit het land van herkomst haar partner heeft leren kennen en een kind heeft gekregen en derhalve geen grond kan vormen voor het verlenen van een verblijfsvergunning.

De door eiseres gestelde psychische klachten zijn onvoldoende onderbouwd om tot een ander oordeel te komen. Daarbij komt dat eiseres evenmin heeft aangetoond

Reg. Nr. AWB 06/6549 BEPTDN

5

dat er een causaal verband is tussen haar vertrek uit het land van herkomst en de psychische toestand waarin zij zou verkeren.

Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eisders niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000.

10. Verweerder heeft gelet op het voorgaande de aanvraag terecht afgewezen.

11. Het beroep is derhalve ongegrond.

12. Er zijn geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. T. Sleswijk Visser - de Boer en uitgesproken in het openbaar op 3 december 2007, in tegenwoordigheid van R.A.A. Strietman, griffier.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag (nadere informatie: www.raadvanstate.nl).

afschrift verzonden op: 07 DEC 2007

SCHOOLPLEIN

ADVOCATEN

Schoolplein 5A
3581 PX Utrecht

RAAD VAN STATE	
03 JAN 2008	
ZAARNR:	200800055
AAN:	P.W. DE BONT
BEHANDELD DOOR:	PAR:

5985-A

T. : 030 - 231 3646

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK, HOGER
BEROEP VREEMDELINGENZAKEN - POSTBUS 16113 - 2500 BC DEN
HAAG

HOGER BEROEPSCHRIFT

IND. 0310.06.0238.

van

appellante, geboren op van Turkse
nationaliteit, feitelijk verblijvend in het AZC te Velp, in deze zaak woonplaats
kiezend te Utrecht aan het Schoolplein 5 A op het kantoor van Mr. S. Spans, die in
deze procedure door appellant daartoe bepaaldelijk is gevolmachtigd voor hem op te
treden

tegen

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE,
verweerder, gevestigd te 's-Gravenhage aan de Schedeldoekshaven 100.

Appellante komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de President van de
Rechtbank te 's-Gravenhage, d.d. 3 december 2007, verzonden d.d. 7 december 2007,
gewezen onder nummer 06/6549, welke hierbij wordt overgelegd.

GRIEF

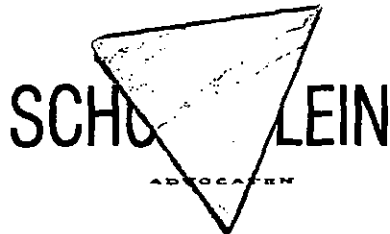
1. Ten onrechte is door de rechtbank voorbijgegaan aan de omstandigheid dat een oom van appellante deel heeft uitgemaakt van de PKK.

Toelichting:

In het dossier met betrekking tot de intake van appellante is uitdrukkelijk aangegeven dat een oom van appellante deel uitmaakte van de PKK. In verschillende openbare bronnen is aangegeven dat de aanwezigheid van aanverwantschap ofwel Sibbenhaft met leden van de PKK aanleiding kan vormen voor vervolging van bewoners in het gebied waar de PKK ook daadwerkelijk actief is.

GRIEF

2. Ten onrechte is de rechtbank voorbij gegaan aan de omstandigheid dat het verspreiden van pamfletten voor de PKK de verspreiders daarvan openlijk kenbaarheid geven van hun sympathie met de PKK en alleen al om de reden de aandacht op zich vestigen van de autoriteiten.

Schoolplein SA
3581 PX Utrecht

Toelichting:

De rechtbank koppelt ten onrechte de verspreiding of het mogelijk verspreiden van pamfletten met het lidmaatschap van de PKK. Dit zijn twee afzonderlijke posities in relatie met de PKK.

GRIEF

3. De rechtbank overweegt ten onrechte dat van belang is voor beroep op bescherming van artikel 3 EVRM, dat documenten moeten zijn overgelegd die vervolging aannemelijk te doen zijn.

Toelichting:

Uit jurisprudentie van het Europese hof voor de rechten van de Mens de Straatsburg blijkt niet dat het overleggen van documenten die op de individuele persoon betrekking hebben voorwaarden zijn om de vrees die wordt gesteld te onderbouwen.

GRIEF

4. Ten onrechte is door de rechtbank niet ingegaan op de stelling dat appellante te vrees heeft voor vervolging op grond van de verspreiding van pamfletten doch heeft slechts gewezen op een mogelijke eerwraak.

Toelichting:

Appellante heeft bescherming ingeroepen, mede op grond van artikel 3 EVRM. De rechtbank kan in deze zin niet uitsluitend een aanknopingspunt zoeken bij het vluchtelingenverdrag. Uit openbare bronnen valt af te leiden dat de Turkse autoriteiten niet in staat zijn om in het kader van eerwraak een afdoende bescherming te bieden aan vrouwen die daar aan bloot staan. Er zijn onvoldoende opvangcentra. Vrouwen die buiten hun woonplaats worden opgevangen worden alsnog door mannelijke familieleden opgespoord en omgebracht.

GRIEF

5. Ten onrechte heeft de rechtbank de PKK-sympathisanten, aanhangers en familieleden c.q. financieel ondersteuners van de PKK niet aangemerkt als een specifieke groep zoals aangegeven in de uitspraak van

Toelichting:

Binnen de politieke, sociale en wettelijke context in Turkije wordt door zowel de Turkse autoriteiten, het leger, politieke organisaties en het Turkse volk de sympathisanten e.d. vereenzelvigd met de PKK en zijn om die reden onderhevig aan

Schoolplein SA
3581 PX Utrecht

specifieke aandacht. In die zin is het in de uitspraak van
criteria van toepassing op de positie van appellante.

aangegeven

CONCLUSIE

Appellante concludeert op grond van het bovenstaande tot vernietiging van de
uitspraak van de President van de Rechtbank te 's-Gravenhage van 3 december 2007.

Utrecht, 3 januari 2008

Mr. S. Spans

Faxnummer Raad van State 070 - 3651380

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 03/52986, 03/52991, 03/52988
en 03/52990 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle,
van 17 november 2005 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 8 september 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 november 2005, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 december 2005, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 29 december 2005 heeft de minister een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klagen appellanten dat de rechtbank heeft miskend dat de Nederlandse bestuursrechter nimmer een inhoudelijke uitspraak heeft gedaan en derhalve ten onrechte wordt gesproken van eenzelfde geschil dat ten tweede male aan de rechter is voorgelegd.

2.2. Appellanten hebben eerder op 8 maart 1998 ieder afzonderlijk een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Deze aanvragen zijn bij onderscheiden besluiten van 12 april 1999 afgewezen met toepassing van artikel 15b, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet, zoals die destijds luidde, omdat Duitsland voor de afhandeling van de aanvragen verantwoordelijk was. Deze besluiten zijn met de uitspraak van de president van de rechtbank van 11 augustus 1999 in rechte onaantastbaar.

De Duitse autoriteiten hebben de aanvragen van appellanten vervolgens afgewezen. Hiertegen hebben appellanten geen rechtsmiddelen aangewend.

Op 15 juni 2000 hebben appellanten de aanvragen in Nederland ingediend, die bij voormelde besluiten van 8 september 2003 zijn afgewezen.

2.3. Gelet op het vorenstaande is geen sprake van eenzelfde geschil dat ten tweede male aan de rechter wordt voorgelegd, reeds omdat de afwijzingen die thans ter toetsing voorliggen, anders dan de besluiten van 12 april 1999, voortvloeien uit een inhoudelijke beoordeling van de aanvraag. De grief slaagt.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De overige grieven behoeven geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank

terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.5. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep van appellant vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle van 17 november 2005 zaken nos. AWB 03/52986, 03/52991, 03/52988 en 03/52990;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door appellanten in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. R.W.L. Loeb, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Leden, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

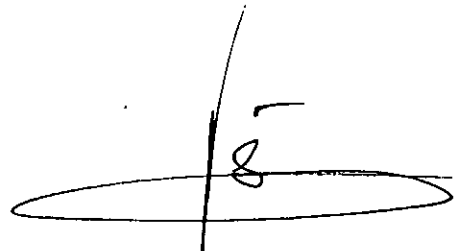
w.g. Loeb
Voorzitter

w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 23 maart 2006

53-474.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak